

κουφιοκεφαλάκης

κουφιοκεφαλάκης, ο, ουσ. [<κουφιοκέφαλος + κατάλ. -άκης], αυτός που είναι ανόητος, ελαφρόμυαλος, που δεν έχει φρόνηση και κρίση και συνήθως εύχρ. ως προσφώνηση: «έλα δω, ρε κουφιοκεφαλάκη, γιατί δεν πήγες εκεί που σ' έστειλα;». Συνήθως λέγεται με συμπάθεια.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας